

Mist, modder & slakken

zelden was een wandeling zo eenvoudig in slechts drie woorden samen te vatten:

Mist.

Je hebt zo van die dagen dat de ochtendmist weigert op te trekken, zondag was zo'n dag. In de Voerstreek deden ze er echter nog een schepje bovenop door ons slechts een zicht van maximaal 50 meter te gunnen. Dat levert prachtige foto's op, maar het geeft je ook het gevoel nooit echt de streek gezien te hebben. Zoals in een sprookje, er worden je slechts flarden van de werkelijkheid getoond, de rest moet je er zelf bij fantaseren.

Modder.

Deze wandeling verdient het certificaat 'modderigste RR-wandeling' ooit. Hoever we uiteindelijk gewandeld hebben is niet te berekenen want bij momenten schoof je voor elke stap een halve stap terug. Alsof het met die modder allemaal nog niet nat en vettig genoeg was, mocht ook een wad niet ontbreken. Klinkt spectaculair, maar de eerlijkheid gebiedt ons te vermelden dat we dit wad konden omzeilen via een betonnen bruggetje. Honderd meter verder hadden we echter wel prijs: door het foute pad te volgen lopen we vast op één van de flanken van een holle weg. Conclusie, we moeten wel degelijk onderaan in de holle weg lopen. En een 'holle weg' in Voeren mag je echt wel hol noemen. We moeten z'n 15-tal meter zien te dalen langs flanken van pakweg 50°. Op een droge dag is dat voor de habitués onder ons geen enkel probleem, maar de modder maakt het extra leuk. Zoals het echter echte mannen betaamt, helpen we onze vrouwen echter één voor één naar onder. Jozef wordt uitgestuurd als verkenner. Hij coacht nadien zijn vrouw naar beneden. Ondergetekende gaat op zoek naar een ander pad om af te dalen en ook hij 'praat zijn vrouw naar beneden'. En Eddy tenslotte is werkelijk wel de galantste ridder van allen, hij komt hand-in-hand met vrouwtje lief de flank af...geschoven.

Slakken.

Mist en modder dat moet wel een ideale biotoop zijn voor slakken, want de anders zo timide dieren waren niet te tellen. Misschien hebben we er hier en daar zelfs eentje per ongeluk vertrappeld, want bij elke schreeuw van Hilde 'hier is er weer een ne schone', repliceerde Eddy steevast met 'dan heb je die zwarte zojuist weer gemist'. Zelfs tijdens de schaarse pitstops kan Eddy het niet nalaten om slakken te gaan zoeken. Hij toonde ons oranje wijngaardslakken of zwarte, met huis of zonder huis, oker exemplaren...

PS: Eén onderdeelje van de dag past niet onder bovengenoemde termen: jenever. Bij het passeren van Veurs merken we een oud winkeltje op, waar de al even oude Jetteke streekproducten verkoopt: drop, sleedoornjenever etc... Bij het woord 'jenever' zijn Hilde en Karolien niet meer te houden en kopen ze de halve winkel leeg. Niet moeilijk, want het winkeltje is amper een zakdoek groot. Geheel tegen de geplogenheden van Roughroutes in, ondergaat de groep een jeneverproeverij. O ja, achteraf blijkt dat we het woord 'streekproduct' ook niet al te letterlijk moeten nemen. Het 'Voerens Drupke' wordt gestookt in Hechtel...

17/04/2005

Igor